

Dictamen sobre la consulta formulada pel Delegat de protecció de dades d'un ajuntament en relació amb una sol·licitud d'un certificat de convivència històric d'un habitatge presentada per un propietari no empadronat

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit del Delegat de protecció de dades d'un ajuntament en el que es demana que l'Autoritat emeti un dictamen sobre una sol·licitud d'un certificat de convivència històric d'un habitatge presentada per un propietari no empadronat.

En concret, exposa que el propietari d'un habitatge sol·licita a l'Ajuntament un certificat de convivència històric d'un habitatge del que és propietari però en el que no ha estat mai empadronat, per a un procediment de desnonament. Amb aquests antecedents l'Ajuntament consulta si, d'acord amb la normativa vigent en matèria de protecció de dades, se li pot lliurar el certificat sol·licitat.

S'acompanya la consulta de la sol·licitud esmentada en la que s'exposa que el certificat es requereix en el marc d'un procediment de desnonament cursat l'any 2014 en el que els anteriors llogaters van marxar sense pagar el lloguer i sense renunciar al contracte.

Analitzada la consulta, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto el dictamen següent:

I

(...)

II

La consulta planteja si podria vulnerar la normativa aplicable en matèria de protecció de dades emetre un certificat de convivència històric d'un habitatge a una persona que, segons manifesta, és el propietari de l'habitatge sobre el que es sol·licita el certificat però en el qual no ha estat mai empadronat.

En la sol·licitud presentada per aquesta persona a l'ajuntament explica que *"Solicitamos certificado de convivencia e histórico, por motivo de un procedimiento de desahucio cursado en 2014, en el que los antiguos inquilinos se marcharon sin pagar el alquiler y sin renunciar al contrato"*.

Per centrar la consulta cal tenir en consideració que l'emissió d'un certificat sobre les dades que consten en el padró municipal d'habitants constitueix un tractament de dades de caràcter personal.

El Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals (en endavant, RGPD), és d'aplicació al *“tractament totalment o parcialment automatitzat de dades personals, així com al tractament no automatitzat de dades personals contingudes en un fitxer o destinades a incloure-s'hi”* i defineix dada personal com, *“qualsevol informació sobre una persona física identificada o identificable (l'interessat). S'ha de considerar persona física identificable qualsevol persona la identitat de la qual es pot determinar, directament o indirectament, en particular mitjançant un identificador, com per exemple un nom, un número d'identificació, dades de localització, un identificador en línia o un o diversos elements propis de la identitat física, fisiològica, genètica, psíquica, econòmica, cultural o social d'aquesta persona”*.

Qualsevol tractament de dades personals, entès com *“operació o conjunt d'operacions realitzades sobre dades personals o conjunts de dades personals, ja sigui per procediments automatitzats o no, com la recollida, el registre, l'organització, l'estructuració, la conservació, l'adaptació o la modificació, l'extracció, la consulta, la utilització, la comunicació per transmissió, difusió o qualsevol altra forma d'habilitació d'accés, acarament o interconnexió, limitació, supressió o destrucció”* cal sotmetre'l als principis i garanties de l'RGPD.

L'article 6 de l'RGPD regula els supòsits en que és lícit el tractament de dades de caràcter personal, i estableix:

1. El tractament només és lícit si es compleix, almenys, una de les condicions següents:

a) L'interessat ha donat el consentiment per al tractament de les seves dades personals, per a una o diverses finalitats específiques.

b) El tractament és necessari per executar un contracte en el qual l'interessat és part o bé per aplicar mesures precontractuals a petició seva.

c) El tractament és necessari per complir una obligació legal aplicable al responsable del tractament.

d) El tractament és necessari per protegir interessos vitals de l'interessat o d'una altra persona física.

e) El tractament és necessari per complir una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament.

f) El tractament és necessari per satisfer interessos legítims perseguits pel responsable del tractament o per un tercer, sempre que no hi prevalguin els interessos o els drets i les llibertats fonamentals de l'interessat que requereixen la protecció de dades personals, especialment si l'interessat és un nen.

El que es disposa a la lletra f) del primer paràgraf no s'aplica al tractament efectuat per les autoritats públiques en l'exercici de les seves funcions.

D'acord, doncs, amb la normativa vigent en matèria de protecció de dades, el tractament de dades personals que faria l'ajuntament en relació a l'emissió del certificat d'empadronament

sol·licitat, requeriria el consentiment dels possibles interessats o que es donés un dels supòsits previstos en l'esmentat article 6 de l'RGPC.

No existint el consentiment de les persones interessades que haurien estat empadronades en l'habitatge, caldrà analitzar si es dona alguna altra base jurídica de les previstes a l'esmentat article 6.1 de l'RGPD que justifiqui el tractament de dades objecte de la consulta.

III

El Padró és un registre de caràcter administratiu regulat a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local (LRBRL).

D'acord amb l'article 16.1 LRBRL, "1. El padrón municipal es el registro administrativo donde constan los vecinos de un municipio. Sus datos constituyen prueba de la residencia en el municipio y del domicilio habitual en el mismo. Las certificaciones que de dichos datos se expidan tendrán carácter de documento público y fehaciente para todos los efectos administrativos. (...)"

En el mateix sentit, segons l'article 40.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC): *"El padró municipal és el registre administratiu on consten els veïns d'un municipi. Les dades que consten en el padró constitueixen una prova pel que fa a la residència al municipi i al domicili habitual. Les certificacions expedides pels ajuntaments sobre aquestes dades tenen caràcter de document públic i, en conseqüència, gaudeixen de la presumpció de veracitat i fan prova de les dades que s'hi consignen, a tots els efectes administratius.(...)"*

El Reial decret 1690/1986, de 11 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de Població y Demarcació de las Entitats Locals (RPDTEL), disposa el següent en l'article 53:

"1. El padrón municipal es el registro administrativo donde constan los vecinos de un municipio. Sus datos constituyen prueba de la residencia en el municipio y del domicilio habitual en el mismo. Las certificaciones que de dichos datos se expidan tendrán carácter de documento público y fehaciente para todos los efectos administrativos."

Atès que el padró municipal d'habitants és un **registre administratiu**, cal tenir en compte el següent.

L'article 13 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC) reconeix en l'apartat d) el dret d'accés *"a la información pública, archivos y registros, de acuerdo con lo previsto en la Ley 19/2013, de 9*

de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno y el resto del Ordenamiento Jurídico.”

En l'àmbit de Catalunya cal tenir en compte la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTC). En concret, als efectes que ens interessin, la disposició addicional primera, que disposa el següent:

“2. L'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei.”

En la mateixa línia es pronuncia la disposició addicional primera de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, acceso a la información pública y buen gobierno (LT).

Així doncs, per aplicació de les previsions esmentades de la LPAC i l'LTC, cal aplicar amb caràcter preferent la normativa específica reguladora del Padró, que estableix un règim d'accés especial, als efectes de determinar l'habilitació legal per a la comunicació de les dades de caràcter personal que s'hi puguin contenir.

Pel que fa a les dades incloses en el Padró, l'article 16.2 LRBRL disposa que:

“2. La inscripción en el Padrón municipal contendrá como obligatorios sólo los siguientes datos:

a) Nombre y apellidos.

b) Sexo.

c) Domicilio habitual.

d) Nacionalidad.

e) Lugar y fecha de nacimiento.

f) Número de documento nacional de identidad o, tratándose de extranjeros:

(...).”

Segons l'article 40 del TRLMRLC:

“(...).

40.2 Les dades que consten en el padró municipal són confidencials. L'accés a aquestes dades es regeix per les normes que regulen l'accés administratiu dels ciutadans als arxius i als registres públics i per la Llei 5/2002, del 19 d'abril, de l'Agència Catalana de Protecció de Dades.

40.3 Sens perjudici del que disposa l'apartat 2 i sense que calgui el consentiment de la persona interessada, les dades del padró poden ésser comunicades a altres administracions públiques que ho sol·licitin, quan siguin necessàries per a exercir les competències respectives, i exclusivament per als assumptes en què sigui rellevant conèixer la residència o el domicili.”

D'aquests preceptes es desprèn que les dades del padró són confidencials, i l'accés a aquestes dades, fora dels supòsits de cessió a altres Administracions Públiques en els termes previstos

en els articles 40.2 del TRLMRLC i 53.2 del RPDEL, es regeix pel que disposa la normativa de protecció de dades i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant LPAC).

Així ho ha recollit la jurisprudència, entre d'altres, la sentència de l'Audiència Nacional de 2 de febrer de 2001: *“Los datos del Padrón **son confidenciales, pues contienen datos propios del ámbito de privacidad** de los empadronados, como se infiere de la simple lectura del artículo 16.2 de la Ley de Bases de Régimen Local, donde se exponen los datos que obligatoriamente constan en el Padrón; y que están sometidos a la Ley 5/1992, con la única excepción contenida en el artículo 11.3 de la Ley de Bases de Régimen Local, antes transcrito.”*

Això, sens perjudici que els particulars puguin sol·licitar certificats o volants d'empadronament (arts. 53.1 i 61 RPDEL, i art. 8.1.1 de la Resolució de 30 de gener de 2015, del President de l'Institut Nacional d'Estadística i del Director General de Coordinació de Competències amb les Comunitats Autònomes i les Entitats Locals, per la qual es dicten instruccions tècniques als ajuntaments sobre la gestió del padró municipal), no només en relació amb les pròpies dades personals sinó també, en determinats supòsits, en relació amb dades de terceres persones físiques, sempre que es disposi d'autorització de l'afectat, o d'una habilitació legal suficient.

Així, l'accés per part d'una de les persones inscrites al conjunt de les seves dades que consten en el padró municipal no plantejaria cap dubte des del punt de vista de la protecció de dades de caràcter personal. Per contra, l'accés per part d'una de les persones inscrites a les dades padronals de la resta d'inscrits, constituiria una cessió de dades a tercers i, per tant, a efectes de la normativa de protecció de dades, en aquests moments el RGPD, caldria comptar amb el consentiment dels afectats o que es doni alguna altra de les bases jurídiques previstes a l'art.6.1 del RGPD.

Aquesta qüestió ha estat objecte d'anàlisi en els Dictàmens CNS 43/2017 i CNS 45/2017, en els que es conclou que una persona empadronada en un domicili pot obtenir de l'Ajuntament (administració competent en la gestió del Padró), un document en el que hi constin totes les persones empadronades als efectes d'acreditar la residència i domicili habitual, finalitat que s'emmarcaria dins les previsions de l'article 16 LRRL i 40 TRLMRLC. Sobre aquesta base jurídica, la normativa de protecció de dades (article 6.1.e) del RGPD, portaria a considerar lícita la comunicació, quan aquesta sigui necessària per al compliment d'una missió realitzada en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament. Així, la inclusió en els certificats o volants d'empadronament de les dades identificatives relatives al nom i cognoms de totes les persones empadronades en un mateix domicili a efectes d'acreditar la convivència, a sol·licitud d'una d'aquestes persones, no seria contrària a la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Com ha fet avinent aquesta Autoritat en els dictàmens esmentats, en el cas que el sol·licitant de la informació estigui empadronat en el domicili en qüestió, la informació sobre el nom i cognoms de les persones inscrites en el mateix domicili, i la informació sobre el període en què han residit en el mateix immoble, constitueix informació personal del mateix sol·licitant. Així, saber que una persona comparteix habitatge amb d'altres, afectaria a totes les persones que hi conviuen, de manera que no semblaria lògic atribuir a un d'ells (l'empadronat sol·licitant) la condició de tercer aliè davant l'eventual accés a aquesta informació.

En el cas de la consulta plantejada pel Delegat de Protecció de Dades d'un ajuntament, es tracta d'una sol·licitud d'informació sobre l'empadronament de terceres persones en un habitatge del qual el sol·licitant és propietari, però no es dona la circumstància que aquest sigui un dels empadronats.

Com hem vist, el règim específic d'accés a les dades del Padró (LRBRL i TRLMRLC) no preveu, amb caràcter general, l'accés dels particulars no empadronats a dades padronals d'altres persones sense el seu consentiment. Per tant, d'acord amb aquesta normativa caldria denegar el certificat sol·licitat.

Tanmateix, cal tenir en consideració, tot i que la sol·licitud del certificat no sembla feta a l'empara de la normativa que regula l'accés dels ciutadans a la informació pública, la possibilitat que aquesta normativa, com a supletòria al règim específic previst pel padró municipal d'habitants, permeti la comunicació de la informació sol·licitada.

IV

D'acord amb l'article 20.1 de l'LTC, el dret d'accés a la informació pública (art. 2.b) LTC), es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix la mateixa LTC.

Quan la informació pública a la que es vol accedir conté dades de caràcter personal caldrà analitzar si aquestes dades són especialment protegides d'acord amb l'art 23 LTC (incloent les categories especials de dades personals previstes a l'article 9 de l'RGPD), o si es tracta d'altra informació que conté dades de caràcter personal no incloses a l'article 23 de la LTC.

En el cas de sol·licituds d'accés a informació pública que contingui dades de caràcter personal que no tinguin la consideració d'especialment protegides, es podrà donar accés a aquesta informació amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i el dret de les persones afectades (art 24.2 LTC).

Tenint en compte que les dades que es contenen en el Padró (16.2 LRBRL i 41 TRLMRLC) no serien dades especialment protegides, per determinar si es pot accedir a les mateixes caldrà efectuar la ponderació esmentada seguint els criteris de l'article 24.2 de l'LTC, segons el qual:

*"2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la **prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades**. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:*

- a) El temps transcorregut.*
- b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.*
- c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.*
- d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones."*

En el mateix sentit la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LT), estableix els criteris de ponderació en l'article 15.3, segons el qual:

“3. Quan la informació sol·licitada no contingui dades especialment protegides, l'òrgan al qual s'adreça la sol·licitud ha de concedir l'accés prèvia ponderació suficientment raonada de l'interès públic en la divulgació de la informació i els drets dels afectats les dades dels quals apareguin en la informació sol·licitada, en particular el seu dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal.

Per tal de dur a terme aquesta ponderació, l'òrgan esmentat ha de prendre particularment en consideració els criteris següents:

a) El menor perjudici als afectats derivat del transcurs dels terminis que estableix l'article 57 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

b) La justificació pels sol·licitants de la seva petició en l'exercici d'un dret o el fet que tinguin la condició d'investigadors i motivin l'accés en fins històrics, científics o estadístics.

c) El menor perjudici dels drets dels afectats en cas que els documents únicament continguin dades de caràcter merament identificatiu d'aquells.

d) La garantia més gran dels drets dels afectats en cas que les dades contingudes en el document puguin afectar-ne la intimitat o la seguretat, o es refereixin a menors d'edat.”

L'article 18.2 de l'LTC, estableix que l'exercici del dret d'accés a la informació pública “(...) no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma.” No cal, per tant, que hi hagi un interès personal, o que hi hagi una motivació específica per demanar l'accés, tot i que el fet de conèixer la finalitat per a la qual es vol accedir a la informació és un element a tenir en compte en el moment de fer la ponderació entre aquest interès o finalitat i el dret de la persona o persones afectades, titulars de les dades (en aquest cas, les possibles persones empadronades).

Val a dir que el dret d'accés a la informació pública pot respondre, legítimament, a interessos particulars (el Preàmbul de l'LTC fa esment al principi d’*“absència d'interès i de motivació en la demanda d'accés”*). La dimensió privada o particular del dret d'accés a la informació pública es concreta en permetre a les persones accedir a la informació que pugui tenir interès per a la seva esfera d'interessos particulars i en aquest sentit, la finalitat de l'accés juga un paper essencial a l'hora de ponderar entre els dos drets en joc. De fet, com hem vist, l'interès particular que pot ser perseguit pel sol·licitant amb l'accés, està previst com a criteri de ponderació en l'article 15.3.b) de la LT, esmentat, en establir expressament que cal prendre en consideració *“La justificació pels sol·licitants de la seva petició en l'exercici d'un dret (...)”*.

En el cas que ens ocupa, caldrà fer la ponderació corresponent i examinar si concorre un interès personal o particular en el sol·licitant, que pugui justificar la comunicació de la informació sol·licitada.

Pel que es desprèn de la informació tramesa per l'ajuntament i que acompanya la seva consulta, la pretensió del sol·licitant del certificat padronal, s'emmarca en un procediment de desnonament que va tenir lloc l'any 2014, en relació a unes persones que haurien estat empadronades en l'habitatge en qüestió com a conseqüència d'un contracte d'arrendament i, respecte de les quals el sol·licitant manifesta: *“los antiguos inquilinos se marcharon sin pagar el alquiler y sin renunciar al contrato”*. No s'especifica quina és la finalitat concreta de disposar d'aquest certificat, però semblaria que està relacionat amb l'exercici de drets en relació a aquest desnonament i l'impagament de rendes.

La condició de propietari del sol·licitant pot comportar l'existència d'un interès personal i directe en conèixer determinada informació relativa a la situació padronal de terceres persones en el domicili de la seva propietat, que tindria a veure, probablement, amb l'exercici dels drets i la defensa dels interessos propis del sol·licitant que li pugui reconèixer la normativa vigent, en relació al procediment de desnonament referit i les seves conseqüències.

A tall d'exemple, la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'Arrendaments urbans (LAU) en relació amb la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament civil (LEC), reconeixen als propietaris determinats drets per a l'exercici dels quals, en alguns casos, podria requerir conèixer determinada informació padronal. Així l'article 27 de la LAU estableix:

“Artículo 27. Incumplimiento de obligaciones.

1. El incumplimiento por cualquiera de las partes de las obligaciones resultantes del contrato dará derecho a la parte que hubiere cumplido las suyas a exigir el cumplimiento de la obligación o a promover la resolución del contrato de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 1.124 del Código Civil.

2. Además, el arrendador podrá resolver de pleno derecho el contrato por las siguientes causas:

a) La falta de pago de la renta o, en su caso, de cualquiera de las cantidades cuyo pago haya asumido o corresponda al arrendatario.

b) La falta de pago del importe de la fianza o de su actualización.

c) El subarriendo o la cesión inconscientes.(...)”

I l'article 704 de la LEC:

“ Artículo 704. Ocupantes de inmuebles que deban entregarse.

1. Cuando el inmueble cuya posesión se deba entregar fuera vivienda habitual del ejecutado o de quienes de él dependan, el Letrado de la Administración de Justicia les dará un plazo de un mes para desalojarlo. De existir motivo fundado, podrá prorrogarse dicho plazo un mes más. Transcurridos los plazos señalados, se procederá de inmediato al lanzamiento, fijándose la fecha de éste en la resolución inicial o en la que acuerde la prórroga.

2. Si el inmueble a cuya entrega obliga el título ejecutivo estuviera ocupado por terceras personas distintas del ejecutado y de quienes con él compartan la utilización de aquél, el Letrado de la Administración de Justicia responsable de la ejecución, tan pronto como conozca su existencia, les notificará el despacho de la ejecución o la pendencia de ésta, para que, en el plazo de diez días, presenten los títulos que justifiquen su situación. El ejecutante podrá pedir al tribunal el lanzamiento de quienes considere ocupantes de mero hecho o sin título suficiente. De esta petición se dará traslado a las personas designadas por el ejecutante, prosiguiendo las actuaciones conforme a lo previsto en los apartados 3 y 4 del artículo 675.”

La finalitat pròpia del Padró és, precisament, constituir prova de la residència en el municipi i del domicili habitual en aquest (art. 16.1 LRBRL), i el seu objectiu és “deixar constància d'un fet” (apartat 2.3 Resolució de 30 de gener de 2015), com és el propi fet de la residència i empadronament.

En definitiva, la informació sol·licitada permetria constatar si l'empadronament va existir, quines persones varen estar empadronades i durant quin període de temps, finalitat que, d'una banda, pot considerar-se que concorre en una persona que és el propietari i que li podria permetre l'exercici de drets legítims.

D'altra banda, als efectes de la ponderació de l'article 24.2 LTC, cal tenir en compte l'afectació que la comunicació d'informació podria tenir en els drets de les persones afectades, en aquest cas, de les persones que podrien estar empadronades en l'habitatge.

En aquest sentit, a efectes de ponderació s'ha de tenir en compte si els afectats quines dades apareixerien en el certificat són menors d'edat (art. 24.2.c), ja que en matèria de protecció de dades la informació dels menors ha de ser tractada amb especial cura ja que es parteix del principi jurídic de base de l'interès superior de l'infant. En conseqüència, en el cas de menors empadronats caldria valorar la possibilitat de no incloure les seves dades personals en la comunicació de la informació corresponent ja que aquestes no semblarien necessàries per assolir la finalitat de l'accés. Podria ser suficient incloure el nombre de menors empadronats i les seves edats.

Un altre dels criteris de ponderació previstos en l'esmentat article 15.3.c) LT, és "*El menor perjudici dels drets dels afectats en cas que els documents únicament continguin dades de caràcter merament identificatiu d'aquells*". En el cas que ens ocupa només s'estaria comunicant al sol·licitant la identitat de les persones empadronades i el temps durant el qual varen estar empadronades, i per tant la ponderació seria favorable al dret del sol·licitant de la informació.

Per tot l'exposat, tenint en consideració que el sol·licitant de la informació és el propietari de l'habitatge; que la finalitat de l'accés consistiria en poder constatar les persones que haurien estat empadronades i el temps durant el qual ho van estar -als efectes de poder exercir els drets i les accions legals que corresponen al propietari-; que les dades a comunicar són merament identificatives; i, que no sembla que la comunicació d'informació hagi de comportar un perjudici significatiu pel dret a la protecció de dades dels afectats (excepte en el cas dels menors), es pot concloure que la normativa de protecció de dades no és impediment per a comunicar la informació sol·licitada.

Finalment, en relació amb l'afectació de drets o interessos de tercers, cal fer avinent la importància de donar trasllat de la sol·licitud a aquestes persones afectades (la persona o persones que estarien empadronades en el domicili), tal com preveuen els articles 31.1 i 42 de l'LTC, per part de l'Ajuntament, de manera que es pugui conèixer si concorre alguna circumstància personal concreta que justifiqui la limitació del dret d'accés.

V

D'acord amb les consideracions fetes en aquests fonaments jurídics en relació amb la consulta plantejada pel Delegat de Protecció de Dades d'un ajuntament, en relació a si la sol·licitud d'un certificat de convivència històric d'un habitatge presentada per un propietari no empadronat pugui suposar una vulneració de la legislació de protecció de dades personals, es fan les següents,

Conclusions

El règim específic d'accés a les dades del Padró municipal d'habitants (LRBRL i TRLMRLC) no preveu, amb caràcter general, l'accés dels particulars no empadronats a dades padronals d'altres persones.

La normativa de protecció de dades no impediria l'accés a les dades del padró relatives a la convivència històrica en un domicili a petició del propietari del mateix emparada en la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, sempre i que, un cop feta la ponderació dels drets en joc, concorri un interès directe en el sol·licitant de la informació i aquesta comunicació d'informació no suposi un perjudici significatiu pel dret a la protecció de dades de les persones afectades.

Barcelona, 18 de juliol de 2018